Acatistele Sfinţilor mucenici Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi Constantin, Ştefan, Radu, Matei, şi cu sfetnicul Ianache

(16 aug)

Sfinţii mucenici Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache (16 august):

https://www.academia.edu/42889830/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Br%C3%A2ncoveni_Constantin_Vod%C4%83_cu_cei_patru_fii_ai_s%C4%83i_Constantin_%C5%9Etefan_Radu_Matei_%C5%9Fi_cu_sfetnicul_Ianache_16_august_

https://archive.org/details/sf.-muc.-brancoveni

***

Materiale despre Sfinţii mucenici Brâncoveni:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Br%C3%A2ncoveni

https://archive.org/details/@steaemy?query=+Br%C3%A2ncoveni+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Br%C3%A2ncoveni

&&&

Sfinţii martiri Brâncoveni, Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi, Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi sfetnicul Ianache - prăznuiţi la 16 august, s-au învrednicit a

suferi moarte mucenicească pentru dreapta credinţă şi pentru neamul românesc din care au fost odrăsliţi.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacele şi icoasele

***

Acatistul Sfinților martiri Brâncoveni:
https://doxologia.ro/audio/cantari/acatistul-sfintilor-martiri-brancoveni

Acatistul Sfinților martiri Brâncoveni:
https://www.trinitas.tv/acatistul-sfintilor-martiri-brancoveni/

&&&

Condacul 1

Veniţi, bine cinstitorilor creştini, să aducem cuvioase laude şi cântare duhovnicească dreptcredinciosului voievod Constantin, căci pentru Împărăţia Cerurilor şi pentru neam acesta moarte mucenicească a primit, dimpreună cu fiii săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache. Pentru aceasta, din adâncul inimilor, cu veselitoare glasuri să le strigăm: ***Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă mult v-aţi nevoit!***

Icosul 1

Întregind lanţul de aur al noilor martiri, cu neasemănare mai curat decât cel de Ofir, în cetatea marelui Constantin cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu L-aţi mărturisit şi lepădările pentru bunătăţile vremelnice ale acestui veac trufaş şi nestatornic, desăvârşit le-aţi zdrobit. Drept aceea, minunându-ne de mărimea voastră de suflet, vă aducem cu umilinţă graiuri ca acestea:
Bucuraţi-vă, că avuţia cea stricăcioasă aţi defăimat;
Bucuraţi-vă, că bogăţia cea gândită aţi aflat;
Bucuraţi-vă, că de frumuseţea materialnică nu v-aţi biruit;

Bucuraţi-vă, că pentru dragostea lui Hristos toate gunoaie le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, prea înţelepţilor, voi partea cea bună aţi ales;
Bucuraţi-vă, că roadele blagocestiei cu bucurie aţi cules;
Bucuraţi-vă, că vitejească răbdare împreună până în sfârşit aţi arătat;
Bucuraţi-vă, că biruinţă deplină asupra lumii, a trupului şi a diavolului aţi câştigat;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 2-lea

Luminaţi fiind dintru înălţime, aţi primit a pătimi şi a muri pentru Ziditorul tuturor, ca de El să fiţi şi proslăviţi; iar mai dorită decât toată lumea văzută v-a fost cununa mucenicească, pentru care aţi mers la jertfă având pe buze cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Din fragedă pruncie ai înţeles, voievodule Constantin, că "***frica Domnului este începutul înţelepciunii***" şi te-ai adăpat din izvorul cel nesecat al dumnezeieştilor Scripturi. Apoi la vreme cuviincioasă învrednicindu-te tainei Sfintei cununii, cu unsprezece odrasle domneşti Dumnezeu te-a blagoslovit, pe care de asemenea în frica şi în certarea Lui crescându-i, patru au ajuns mucenici măriţi. De aceea de la noi acum auziţi:
Bucuraţi-vă, că dumnezeiasca pronie din nefiinţă în această lume v-a adus;
Bucuraţi-vă, că începutul cel bun, al fricii de Dumnezeu, cu toţii l-aţi pus;
Bucuraţi-vă, căci dulceaţa cea negrăită a Sfintelor Scripturi aţi aflat;
Bucuraţi-vă, căci cu osârdie, ziua şi noaptea, din izvoarele lor v-aţi adăpat;
Bucuraţi-vă, căci cunoştiinţei fapta cea bună aţi adus;
Bucuraţi-vă, căci râvna voastră nu v-a dat clipă de repaos;
Bucuraţi-vă, căci zilele cele rele ale acestei vieţi bine le-aţi chivernisit;
Bucuraţi-vă, căci călătoria aţi săvârşit şi la limanul ceresc aţi sosit;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 3-lea

Nu ai voit domnie şi stăpânire pământeascâ, fericite Constantine, ştiindu-te domn în casa şi pe moşia ta, ci mai vârtos ai dorit să domneşti, prin sfinte nevoinţe şi sfinte virtuţi, peste patimi. Iubit-ai puterea cerească a harului Sfântului Duh mai vârtos decât pe cea lumească, şi acum Domnului strigi împreună cu pruncii tăi şi cu sfetnicul Ianache: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Silit ai fost de sfatul cel mare al Ţării Româneşti să primeşti a fi domnitor, căci în vremuri mult tulburate prin înconjurări de oşti şi de vrăjmaşi, blândeţea şi înţelepciunea ta au adus bună ocârmuire. Fericiţi suntem noi că ţi-ai tăiat voia ta şi ai primit greul sceptru domnesc, căci spunând şi tu întru sineţi: "***eu şi neamul meu vom sluji lui Dumnezeu***", ne îndemnaţi pe toţi cu dorire a vă striga:
Bucură-te, noule Moise al Ţării Valahiei şi a ei propăşire;
Bucură-te, că împreună cu tainicul Ianache îi urzeşti bună sporire;
Bucură-te, feciorule Constantin, al lui Hristos viteaz oştean;
Bucură-te, bine urmându-l, tu, minunatule Ştefan;
Bucură-te, Radule, cel vrednic de laude multe;
Bucură-te, micule Matei, dar desăvârşitule la minte;
Bucuraţi-vă, podoabe nepreţuite ale Ţării Româneşti;
Bucuraţi-vă, mărgăritare şi binecuvântări ale oraşului Bucureşti;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 4-lea
Lăcaşuri ale Sfântului Duh aţi ajuns prin mucenicie, căci şi voi mult aţi ajutat poporul lui Dumnezeu să se zidească în duh, ridicând mănăstiri, biserici şi tipărind cărţi cu aleasă hrană duhovnicească. Cum dar nu vom cânta Stăpânului tuturor, Celui ce a binevoit a lucra prin voi, cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Întunericul necredinţei şi al neştiinţei ai izgonit şi lumina cunoştiinţei dumnezeieşti a strălucit peste ţară, căci, ca şi Solomon, ai iubit mărite Constantine, podoaba casei lui Dumnezeu. Din tiparniţe au ieşit sfinte cărţi, comori de vindecări, bucuria creştinilor evlavioşi, pentru care vă bucurăm pe voi zicând:
Bucuraţi-vă, iubitorilor de sfinte lăcaşuri şi altare;
Bucuraţi-vă, ctitori de mănăstiri şi dăruitori de odoare;
Bucuraţi-vă, căci tipăriturile voastre din popor întunericul risipesc;
Bucuraţi-vă, cărţile Sfântului ierarh Antim în ţară lumina sporesc;
Bucuraţi-vă, căci voi tipărirea primei Biblii în română aţi continuat;
Bucuraţi-vă, căci apoi Psaltirea, cărţi de slujbă şi zidire sufletească ne-aţi dat;
Bucuraţi-vă, căci cărţile voastre şi până astăzi se doresc;
Bucuraţi-vă, Treimea Sfântă în ctitoriile voastre toţi o blagoslovesc;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 5-lea

Făclii luminătoare pentru Ţările Române şi pentru toată Ortodoxia s-au arătat tiparniţele înfiinţate sau restaurate de voi la Snagov şi Bucureşti, Râmnicu Vâlcea şi Târgovişte, Buzău, Tiflis şi Alep, făcând pe creştinii români şi greci, iviri şi arabi, să cânte cu toţii într-un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Slavă nepieritoare ţi-ai dobândit, evlaviosule domn Constantin şi după dreptate ai fost socotit în vremea ta apărătorul întregii creştinătăţi ortodoxe, căci cine a năzuit către tine şi l-ai trecut cu vederea sau către cine nu s-a revărsat milostivirea ta mai presus de nădejde? Iată pentru ce limbi, seminţii şi popoare îţi cântă ţie, Sfântului ierarh Antim Ivireanul, şi împreună pătimitorilor tăi, unele ca acestea:
Bucuraţi-vă, veşnici apărători a toată Ortodoxia;
Bucuraţi-vă, căci ne sunteţi tăria, slava şi bucuria;
Bucuraţi-vă, stâlpi de foc ceresc, voi cerul şi pământul uniţi;
Bucuraţi-vă, că pentru ţara voastră şi întreaga lume mijlociţi;
Bucuraţi-vă, că români şi greci cu graiuri alese vă heretisesc;
Bucuraţi-vă, că iviri şi arabi din inimi recunoscătoare vă mulţumesc;
Bucuraţi-vă, că lucrarea voastră mană cerească pentru multe ţări a însemnat;
Bucuraţi-vă, că roade cereşti aţi cules după ce cu lacrimi aţi semănat;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 6-lea

Dar cum oare vom putea lăuda noi, nevrednicii, râvna voastră pentru Sfintele lui Dumnezeu lăcaşuri? Căci unde nu aţi zidit sau reînnoit biserici, mănăstiri, paraclise, schituri, bolniţe, trapeze? Pentru toate acestea, din toate părţile miluite de voi, oraşe şi sate româneşti, mănăstiri din Sfântul Munte al Athonului, ca şi din Bulgaria, Serbia, Grecia, Albania, din ostroavele mării greceşti şi de peste tot Răsăritul Ortodox, până la muntele Sinai şi Ierusalim răsună cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Precum Binecredinciosul voievod Ştefan cel sfânt în Moldova şi voi multe şi alese lăcaşuri de închinăciune aţi ridicat, prea fericiţilor, iar daniile voastre pretutindeni au ajuns. Bine aţi înmulţit talanţii voştri, turnul faptelor voastre cele bune desăvârşit l-aţi înălţat, pentru care auziţi:
Bucuraţi-vă, că marelui mucenic Gheorghe, lăcaş luminat în Bucureşti i-aţi clădit;
Bucuraţi-vă, că şi Mitropoliei muntene frumoasă clopotniţă i-aţi zidit;
Bucuraţi-vă, strigă vouă mănăstirile de la Sâmbăta de sus, Râmnicu Sărat şi Viforiţa;
Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, vă spun cele de la Brâncoveni, Bistriţa-Vâlcea şi Arnota;

Bucuraţi-vă, tainic şoptesc cele de la Gura Motrului, Strehaia şi Sadova;
Bucuraţi-vă, auziţi dinspre Govora, Dintr-un lemn, Mamul şi Tismana;
Bucuraţi-vă, vă spun bisericile voastre din Făgăraş, Scheilor din Braşov şi Ocna Sibiului;
Bucuraţi-vă, vi se cântă în cea a Sfântului mucenic Dumitru din Târgovişte, de la Mogoşoaia şi Potlogi;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 7-lea

Crăiasa ctitoriilor tale, Sfânta mănăstire Hurezi-Vâlcea, menită să fie lăcaş de îngropare pentru tine şi tot neamul tău, minunatule voievod Constantin, dă măsura dărniciei şi râvnei de care ai fost şi tu mistuit pentru înfrumuseţarea casei lui Dumnezeu, Sfânta Biserică, pentru care niciodată n-ai socotit a fi ceva prea scump. Neasemuită ei frumuseţe şi armonie ne îndeamnă a cânta cu glas de prăznuire lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Piatra cea mare a mormântului ce ţi-ai gătit în biserica cea mare de aici şi azi suspină după moaştele voastre Sfinte, căci mănăstirea din Halki şi biserica Sfântului Gheorghe din Bucureşti au primit această comoară de nepreţuit. Dar duhul, rugăciunea şi urmele paşilor voştri sunt pretutindeni la Hurezi şi în schiturile ce aţi ridicat închipuindu-le în semnul crucii dimprejur, drept care cu smerenie vă lăudăm, grăind:
Bucuraţi-vă, ai marilor împăraţi bizantini adevăraţi următori;
Bucuraţi-vă, ctitoria voastră nu are pereche, e ca luceafărul între luminători;
Bucuraţi-vă, că şapte ani la dânsa, cu osteneală şi fără preget s-a trudit;
Bucuraţi-vă, căci meşterul Manea, iscusit urzitor, bijuterie în piatră v-a izvodit;
Bucuraţi-vă, v-a strigat dintru înălţime schitul ocrotit de Botezătorul Ioan;
Bucuraţi-vă, vă şopteşte arhidiaconul întâi mucenic, din schitul închinat lui de coconul Ştefan;
Bucuraţi-vă, auziţi şi de la schitul patronat de apostolii, sfinţi;
Bucuraţi-vă, fericiţi sunteţi voi, feciori domneşti şi ai voştri părinţi;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 8-lea

Nu a răbdat mai mult vrăjmaşul neamului omenesc, tatăl minciunii şi ucigaşul de oameni, multa voastră lucrare săvârşită spre slava lui Dumnezeu Cel închinat în Treime şi spre folosul întregii creştinătăţi dreptslăvitoare, ci împotriviri a pus în

calea voastră cea luminoasă. Dar voi, prin rugăciuni stăruitoare, postiri, milostenii, şi vegheri, vă găteaţi pentru ziua încununării, şi să primiţi întâi paharul pătimirii, Domnului cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Mulţi vrăjmaşi văzuţi şi nevăzuţi a stârnit satana asupra voastră, ploaie de pâre, minciuni şi viclenii învolburând minţile hainului sultan Ahmet şi sălbaticului său vizir Gin Ali paşa. Voi însă, îmbrăcându-vă în platoşa dreptăţii şi într-armându-vă cu armele luminii, prin smerită pocăinţă vă întăreaţi, pentru care auziţi de la noi aşa:

Bucuraţi-vă, că iadul cu slugile lui asupra voastră se porneşte;
Bucuraţi-vă, că oastea cerească spre ajutorul vostru grăbeşte;
Bucuraţi-vă, iconomi buni ai Domnului, ce fapte bune pururea râvneaţi;
Bucuraţi-vă, căci pentru aceasta veţi fi şi mărturisitori neînfricaţi;
Bucuraţi-vă, că înaintea crudului sultan fiind aduşi, l-aţi înfruntat;
Bucuraţi-vă, că pe băutorul de sânge vizir în nedumerire l-aţi aruncat;
Bucuraţi-vă, că puterea cea nebiruită a Sfintei Cruci este cu voi;
Bucuraţi-vă, viteji netemători de ai semilunii puhoi;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 9-lea

Ritorii cei mult grăitori nu pot să spună cum voi, de neam domnesc fiind şi crescuţi în desfătări, aţi putut merge cu neclintită hotărâre şi pe calea cea strâmtă cu inimi pline de bărbăţie. Acestea sunt minunile credinţei noastre săvârşite în fiii luminii, ascultării şi jertfei lui Dumnezeu celui minunat întru Sfinţii Săi pentru aceasta împreună să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

În sfânta şi marea Vineri a Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, a îngăduit Iubitorul de oameni, cu judecăţile Sale înfricoşate şi neajunse minţilor noastre întunecate, să se abată mânia urgiei păgâneşti asupra casei voastre celei blagoslovite. Plângeau cu amar şi jale neostoită toţi locuitorii Bucureştiului, ba chiar şi pietrele din drumul vostru, văzându-vă urcaţi în care şi duşi spre Ţarigrad, sub pază aspră, spre înfricoşata cercetare. Pentru aceasta nici noi nu vom tăcea, ci vom grăi către voi:

Bucuraţi-vă, că pe Domnul domnitorilor în pătimire Îl urmaţi;
Bucuraţi-vă, că de Împăratul împăraţilor aţi hotărât să nu vă lepădaţi;
Bucuraţi-vă, cu toţii, domn, feciori şi gineri, că spre mărturisirea lui Hristos aţi pornit;

Bucuraţi-vă, că dintre voi, şase cununa şi slava mucenicească au dobândit;
Bucuraţi-vă şi pentru mult îndurerata doamnă Maria, care pe voi vă însoţeşte;
Bucuraţi-vă, că mărita doamnă, pe Hecuba din vechime în slavă cu neasemănare o covârşeşte;
Bucuraţi-vă, căci călătoria voastră, cu a Sfântului sfinţitului mucenic Ignatie s-a asemănat;
Bucuraţi-vă, că veşnica răsplătire cerească, precum acela, de la Domnul slavei aţi luat;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 10-lea

Ajunşi în cetatea Sfântului împărat Constantin, aţi fost aruncaţi în înfricoşata temniţă Şapte Turnuri. În bezna şi frigul ce înduraţi înlănţuiţi, Duhul cel Preasfânt se ruga întru voi cu suspine negrăite, harul Lui vă lumina, vă încălzea şi vă întărea, învăţându-vă să mulţumiţi fierbinte lui Dumnezeu pentru toate şi să-I cântaţi: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Cine va putea spune mulţimea caznelor şi a chinurilor la care aţi fost supuşi vreme de aproape patru luni, prin care aţi covârşit chiar şi pe mulţi dintre mucenicii cei din vechime. Îngerilor şi oamenilor v-aţi făcut privelişte înfricoşată şi de mirare, lămurindu-vă ca aurul cel curăţit de şapte ori în foc; iar noi, lăudând pe Cel ce v-a slăvit în viaţă şi după moarte, vă fericim zicând:
Bucuraţi-vă, că în temniţă întunecată şi umedă aţi fost închişi;
Bucuraţi-vă, că în lanţuri şi cătuşe v-au dat ai voştri pârâşi;
Bucuraţi-vă, că aţi sângerat cumplit, strujiţi ca mucenicii de odinioară;
Bucuraţi-vă, căci cu cleşte roşit în foc v-au ars pe piept şi la subţioară;
Bucuraţi-vă, că tari ca diamantul aţi rămas voi în Ortodoxie;
Bucuraţi-vă, că aţi crezut cu neclintire în viaţa veacului ce va să fie;
Bucuraţi-vă, că Mântuitorul Hristos şi prea curata Sa Maică din înălţime vă priveau;
Bucuraţi-vă, că toţi Sfinţii şi toate puterile cereşti pentru voi se rugau;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 11-lea

Ziua împărătescului praznic al adormirii Maicii lui Dumnezeu, când împlineai 60 de ani de viaţă, slăvite voievod, iar doamna Maria ar fi trebuit să o cinstească pe Preasfânta ei ocrotitoare, a fost aleasă de păgâni spre mărirea nenumăratelor tale

dureri. Căci porţile cele grele ale temniţei deschizându-le, aţi fost aduşi înaintea cruntului sultan, a curţii sale, şi a călăului cu iataganul scos, pentru ultima şi cea mai grea înfruntare. Către care îndreptându-vă cu toţii, cântaţi în inimile voastre: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Istoviţi de chinuri şi suferinţe, în grele lanţuri ferecaţi, cu capete descoperite, cu picioare goale şi numai în cămăşi, au stat vitejii mărturisitori în faţa păgânului tiran, care cu îngrozire vicleană le făgădui viaţa dacă se vor lăsa de legea lor şi vor trece la legea turcească. ***Răspunsu-i-a Vodă Brâncoveanu: "Noi de legea creştinească nu ne lăsăm; în ea ne-am născut şi am trăit, în ea voim să murim". Apoi către copiii săi zise: "Fiilor, fiţi bărbaţi! Am pierdut tot ce aveam pe lumea asta pământească. Nu ne-au mai rămas decât sufletele; să nu le pierdem şi pe ele, ci să le ducem curate înaintea Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru".*** De aceea drept este ca acum să auziţi:

Bucuraţi-vă, căci cuvintelor amăgitoare ale vicleanului sultan nu v-aţi plecat;

Bucuraţi-vă, căci îngerii cu cununi cereşti de voi s-au apropiat;

Bucuraţi-vă, că la botezul cel dintâi acum pe cel al sângelui îl adăugaţi;

Bucuraţi-vă, căci astfel toate păcatele voastre cu desăvârşire le spălaţi;

Bucuraţi-vă, oşteni viteji şi nebiruiţi ai Împăratului Ceresc;

Bucuraţi-vă, că vicleanul şarpe nu v-a putut amăgi cu nimic pământesc;

Bucuraţi-vă, că la momiri şi îngroziri neplecându-vă, legea păgânului Mahomed aţi defăimat;

Bucuraţi-vă, că pentru legea cea nouă, a darului şi a iubirii lui Hristos aţi răbdat şi de El v-aţi încununat;

Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 12-lea

De a şi şovăit Mateiaş pentru o clipă, ca un prunc, înaintea fiorosului gâde, dar mai apoi, îmbărbătându-se, prin cuvintele domnescului său părinte, singur mergând şi-a aşezat capul pe butuc, râvnind cu dorire prea luminatei cete a Sfinţilor mucenici, în care va cânta în veci de veci Sfintei, Celei de o fiinţă şi nedespărţitei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cădeau ca spicele sub seceră capetele copiilor domneşti şi al credinciosului Ianache sub ochii voievodului, din care curgeau pârâiaşe de lacrimi pentru nespusa durere vremelnică şi apropiata fericire veşnică. Dar în inima lui vitează răsunau cu

putere cuvintele prooroceşti: "***Iată, eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu***". Pentru aceasta, după vrednicie, aducem vouă aceste cântări de laudă:
Bucuraţi-vă, căci prin tare hotărâre păcatul, moartea şi iadul aţi biruit;
Bucuraţi-vă, că puitorul de nevoinţe Hristos întru cele cereşti v-a primit;
Bucuraţi-vă, că se îngrozesc tiranii şi rău credincioşii privindu-vă sau amintindu-şi de voi;
Bucuraţi-vă, rugători bineprimiţi pentru ţară, neam, Ortodoxie şi sărmanii de noi;
Bucuraţi-vă, ocrotitori ai Bucureştiului şi mijlocitori pentru toată suflarea românească;
Bucuraţi-vă, solitori pentru ea, ca înţelepciune de sus şi milă bogată să dobândească;
Bucuraţi-vă, şi nu ne lăsaţi să ne lepădăm de sfânta credinţă prin viaţa păgână;
Bucuraţi-vă, învingătorilor şi cereţi îndurare pentru noi de la prea curata Stăpână;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinţilor martiri Brâncoveni, care aţi biruit şi v-aţi încununat, căutaţi dintru înălţimea fericitei şi nesfârşitei vieţi cereşti către noi, cei împovăraţi de multe, mari, grele şi nepocăite păcate, şi primind puţina noastră rugăciune ca pe o gângurire pruncească, mijlociţi de la Dumnezeul milei şi al îndurărilor să ne izbăvească de chinurile cele veşnice ca, mântuiţi fiind pururea să-I cântăm împreună cu voi în negrăita bucurie a Împărăţiei Sale: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1:
Întregind lanţul de aur al noilor martiri, cu neasemănare mai curat decât cel de Ofir, în cetatea marelui Constantin cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu L-aţi mărturisit şi lepădările pentru bunătăţile vremelnice ale acestui veac trufaş şi nestatornic, desăvârşit le-aţi zdrobit. Drept aceea, minunându-ne de mărimea voastră de suflet, vă aducem cu umilinţă graiuri ca acestea:
Bucuraţi-vă, că avuţia cea stricăcioasă aţi defăimat;
Bucuraţi-vă, că bogăţia cea gândită aţi aflat;
Bucuraţi-vă, că de frumuseţea materialnică nu v-aţi biruit;
Bucuraţi-vă, că pentru dragostea lui Hristos toate gunoaie le-aţi socotit;
Bucuraţi-vă, prea înţelepţilor, voi partea cea bună aţi ales;
Bucuraţi-vă, că roadele blagocestiei cu bucurie aţi cules;
Bucuraţi-vă, că vitejească răbdare împreună până în sfârşit aţi arătat;
Bucuraţi-vă, că biruinţă deplină asupra lumii, a trupului, şi a diavolului aţi câştigat;

Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul 1

Veniţi, bine cinstitorilor creştini, să aducem cuvioase laude şi cântare duhovnicească dreptcredinciosului voievod Constantin, căci pentru Împărăţia Cerurilor şi pentru neam acesta moarte mucenicească a primit, dimpreună cu fiii săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache. Pentru aceasta, din adâncul inimilor, cu veselitoare glasuri să le strigăm: ***Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă mult v-aţi nevoit!***

După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciune

O, Sfinţilor martiri Brâncoveni, care prin înţelepte osteneli, comoara sfintei şi dreptei credinţe până în sfârşit o aţi păzit, şi de la Împăratul slavei, Hristos Dumnezeu, neveştejită cunună mucenicească aţi primit!

Ce graiuri vom îndrăzni a vă aduce noi, nevrednicii, prin care să lăudăm mult-râvnitoarea voastră viaţă, de buni iconomi şi credincioase slugi ale Preasfintei Treimi, precum şi sfârşitul vostru vitejesc, de adevăraţi eroi ai Ortodoxiei, prin care v-aţi făcut privelişte de multă mirare oamenilor şi îngerilor?

Cu adevărat ar trebui mai degrabă să iubim noi tăcerea, ca unii ce suntem îngreunaţi de multe, mari, grele şi nepocăite păcate, şi nimic bun nu aflăm întru noi,

care să ne apropie de evlavioasele voastre lucrări şi de sfintele voastre virtuţi, şi să ne dea o cuvioasă îndrăzneală, spre a îndrepta către voi, cu bună nădejde, smerita noastră rugăciune.

Dar unde şi către cine vom putea alerga, dacă nu către Atotputernicul şi Atotştiitorul Dumnezeu, Cel minunat întru Sfinţii Săi, şi către voi, ca şi către aceia care, călătoria vieţii prin valea ispitirii şi a plângerii acestui veac înşelător bine săvârşind, ca aurul trecut prin foc de şapte ori v-aţi lămurit, şi aţi ajuns lăcaşuri sfinţite, în care Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Dumnezeu s-au sălăşluit.

O, fericiţilor, Sfinţilor şi bunilor biruitori mucenici Brâncoveni! Căutaţi dintru înălţimea slavei cereştilor voastre lăcaşuri către noi, care în tot ceasul în nenumărate chipuri ne primejduim şi care pentru multa noastră lenevie şi mândrie, covârşiţi de boli, pagube, necazuri, şi de înfricoşate şi negândite nevoi, mai mult decât toţi, după dumnezeiasca dreptate, am ajuns ticăloşiţi şi asupriţi.

Dar cum oare s-ar fi putut să nu ajungem până aici? Voi, întru atâta desfătare şi avuţie pământească aflându-vă, în toată viaţa voastră dorirea nestricăcioaselor bogăţii ale harului neîncetat aţi avut, iar noi, deşi din mila proniei dumnezeieşti săraci şi strâmtoraţi fiind, cuvioasa neiubire de agoniseală defăimând, frumuseţile mincinoase şi stricăcioase ale acestui veac trufaş şi nestatornic pururea râvnind, mai mult decât femeia cea gârbovă de ele ne-am pironit, iar cugetarea către cele cereşti cu totul o am nimicit.

Voi, socotind toată slava veacului de acum ca pe un fum, o umbră şi o nălucire de vis amăgitor, stăpânirea domnească, multa avere, sănătatea, şi însăşi viaţa voastră, pe toate gunoaie le-aţi socotit, ca pe Hristos în veci să-L dobândiţi; iar noi, de bună voie, şi de nimeni siliţi, prin lăcomie materialnică în prăpastia iubirii de plăceri de care ruşine este a şi grăi ne-am prăvălit, şi mai mult decât necredincioşii şi rău credincioşii iubind prostia şi neruşinarea patimilor ne-am păgânizat. Pentru aceasta, în loc să ajungem, după cuvântul Stăpânului, sarea pământului şi lumina lumii, pentru noi se huleşte tot mai mult între neamuri numele cel prea sfânt şi de mare cuviinţă al lui Dumnezeu Cel Unul, Singur Adevărat, şi în Treime închinat.

Ce răspuns vom da oare Înfricoşatului, Dreptului şi Nemitarnicului Judecător, căci ştim prea bine că de neînlăturat este pentru fiecare dintre noi moartea, judecata, hotărârea şi dreapta răsplătire, pentru cele care cu gândul, cu cuvântul şi cu fapta am lucrat, şi pentru ce la chinurile cele veşnice nicicând cugetând, în primejdia de a ajunge în ele mai jos decât cei care pe Dumnezeu nu l-au cunoscut din dobi-

toceasca înţelegere ne aflăm, după cum Sfântului Macarie cel mare i s-a descoperit.

Nu ne lăsaţi să ne netrebnicim mai mult şi stăviliţi alunecarea noastră spre robia lumii, a trupului şi a diavolului, prin sfintele şi pururea primitele voastre rugăciuni, o, prea fericiţilor martiri, rugătorilor fierbinţi către Dumnezeu pentru toată lumea, pentru Ortodoxie, pentru ţara şi neamul vostru, pentru toţi cei ce aleargă către voi cu credinţă tare şi umilinţă nefăţarnică. Mijlociţi pentru noi toate cele bune şi de folos pentru luminarea ochilor minţilor şi inimilor noastre celor întunecate de grija vieţii de acum, râvna aprinsă şi neostoită pentru fapta bună ce v-a însufleţit pe voi, dobândirea întru cunoştiinţă a mărgăritarului celui de mult preţ al bine cinstitoarei şi lucrătoarei prin dragoste credinţe, preţuirea lui mai mult decât lumina ochilor şi decât viaţa aceasta vremelnică, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă. Plecaţi spre milă şi îndurare pe milostivul şi iubitorul de oameni Dumnezeu, să ne cheme la El pe toţi, să ne deschidă uşa luminii Sale spre a ne trezi cu un ceas mai devreme, ca să voim să lucrăm în via şi pe ogorul Lui, răscumpărând vremea trecută, pe care rău am cheltuit-o fiind întunecaţi de neştiinţă şi biruiţi de urâte gânduri şi de patimi de necinste.

Cereţi pentru noi şi statornicia neclintită şi tăria de diamant ce aţi avut până ce v-aţi dat sufletele voastre, curăţite prin botezul sângelui, mai strălucitoare decât razele soarelui în mâinile Ziditorului tuturor. Ca astfel, învrednicindu-ne şi noi părţii celei de-a dreapta, dimpreună cu voi şi cu toţi Sfinţii care I-au bineplăcut Lui de la începutul veacurilor, să-L slăvim pe Dumnezeul vieţii noastre: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, în nespusa fericire a Împărăţiei Sale, în vecii vecilor.

Amin.

Acatistul Sfinţilor martiri Brâncoveni

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dunezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Troparul Sfinţilor mucenici Brâncoveni: Cel ce pentru dreapta credintă şi pentru neam te-ai învrednicit a suferi moarte de martir împreună cu fiii tăi Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache, dreptcredinciosule voievod Constantin, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

&&&

Condacul 1

Vrednic trăitor şi apărător al dreptei credinţe, floare aleasă a Ortodoxiei noastre, chemat ca Sfântul Constantin cel mare să stăpâneşti în pace şi în credinţă dreaptă peste neamul tău, ai înzestrat întreaga Ortodoxie cu binefacerile puse în mâinile tale de Bunul Dumnezeu; iar noi te lăudăm şi îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte voievod Constantin Brâncoveanu, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!***

Icosul 1

Văzând Dumnezeu osârdia credinţei tale, S-a bucurat şi te-a chemat în fruntea neamului tău bine credincios şi te-a uns ca să-l cârmuieşti în pace, cu dragostea ta cea jertfelnică, ca să se poată închina liniştit în bisericile şi mânăstirile cele zidite de tine şi de înaintaşii tăi, pentru care auzi de la noi cântările acestea:
Bucură-te, pildă de vrednicie şi înţelepciune;
Bucură-te, cel pururea râvnitor spre facerea de bine;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a uns să cârmuieşti neamul românesc;
Bucură-te, că ai ferit ţara de distrugeri;
Bucură-te, că te-ai nevoit să-ţi aperi supuşii de uneltiri diavoleşti;
Bucură-te, că Domnul ţi-a pus ţie coroana ca să conduci cu gând curat;
Bucură-te, că toate le-ai izbândit cu semnul crucii;
Bucură-te, că fiii tăi cu evlavie credinţa ţi-au urmat;
Bucură-te, că primejdii de tot felul nu te-au depărtat de la Dumnezeu;
Bucură-te, podoabă a creştinătăţii ortodoxe;

Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 2-lea

Rugător cu credinţa neîntinată, răspunzând chemării celei de taină, Domnul te-a ales să fi cu râvnă în cârmuirea poporului tău; iar noi, mulţumim pentru toate, slăvim cu tine pe Dumnezeul nostru prin cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Având înţelepciunea dată de Bunul Dumnezeu şi urmând cuvântul Evangheliei, şi ***descoperind poporului tău calea cea mult dorită de el, calea păcii, a rugăciunii, a libertăţii de ţară, evlavia prin care sfintele slujbe***, pentru care îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că ai ferit poporul tău de năvălirile vrăjmaşilor;
Bucură-te, că ai cârmuit în frică de Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru tine ziua începe cu închinarea la Tatăl Ceresc;
Bucură-te, că ne-ai izbăvit de primejdii;
Bucură-te, că ne-ai păzit de pedepsele cele amare;
Bucură-te, că ai biruit încercările diavolului;
Bucură-te, mare făcătorule de bine;
Bucură-te, că te-ai străduit pentru binele tuturor;
Bucură-te, că nu ţi-ai întors faţa de la suferinţele semenilor tăi;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 3-lea

Apărător te-ai arătat fraţilor căzuţi sub ocupaţia străină şi apăsaţi să-şi schimbe credinţa cea moştenită de la apostolul strămoşilor noştri, Andrei cel întâi chemat; iar pentru străduinţele tale în răspândirea de carte ortodoxă, mulţumim lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Având harul dat de sus, ca Sfântul împărat Constantin cel mare, ai zidit locaşuri de închinăciune, ai împodobit biserici şi mănăstiri spre lauda lui Dumnezeu, şi ai adăpostit părinteşte pe cei prigoniţi din ţări îndepărtate, iar noi îţi înălţăm laude ca acestea:

Bucură-te, că ai adăpostit pe străinii înfometaţi;
Bucură-te, că le-ai oferit hrană şi dragoste creştinească;
Bucură-te, că i-ai ajutat în suferinţele lor;
Bucură-te, că până departe a mers slava faptelor tale;
Bucură-te, că pe fraţii în nevoi i-ai întărit cu cărţi de slujbă ortodoxă;
Bucură-te, că pe cei pribegi i-ai miluit;

Bucură-te, că darurile tale au întărit temelia Ortodoxiei;
Bucură-te, că Domnul ţi-a dat ţie să vindeci rănile celor încătuşaţi;
Bucură-te, că sufletul tău revarsă dragoste curată;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 4-lea

Ajungând tu pe tronul Ţării Româneşti, Sfinte mucenice Brâncovene Constantine, ai ştiut a întări poporul, Biserica noastră si întreaga Ortodoxie. Pentru aceasta ai trecut prin cele mai grele încercări cântând cântarea îngerească: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Ispitele şi ura Imperiului Otoman s-au ridicat împotriva ta ca să te despartă de Dumnezeul părinţilor noştri şi de neamul tău, şi să te ducă în robia satanei care a subjugat creştinătatea ortodoxă. Dar tu, Sfinte martire Brâncovene, nu ţi-ai slăbit virtuţile creştineşti şi nici nu ai părăsit scaunul în care te-a uns Domnul, pentru care nu încetăm a-ţi aduce unele ca acestea:
Bucură-te, că înţelepciunea ta a biruit pe diavol;
Bucură-te, că ispitele satanei nu te-au cucerit;
Bucură-te, că ura Imperiului Otoman nu te-a spăimântat;
Bucură-te, că în casele tale a luminat candela dragostei de Dumnezeu;
Bucură-te, că virtuţile creştineşti nu le-ai părăsit;
Bucură-te, că familia şi seminţia ta te-au urmat cu credinţă;
Bucură-te, că pe poporul tău l-ai ferit de robie;
Bucură-te, că Imperiul Otoman l-ai ţinut departe de ţara ta;
Bucură-te, că ne-ai ajutat să rămânem în turma lui Hristos;
Bucură-te, că inima ta curată a dorit fericirea neamului nostru;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 5-lea

Chemat de pronia dumnezeiască spre ocrotirea întregii Ortodoxii de sub robia Semilunei, ai ridicat biserici încă înaintea ungerii tale în scaun domnesc, iar cinstita doamna ta, Maria, urmând pilda Sfintei împărătese Elena, a cercetat şi ridicat biserici bine plăcute lui Dumnezeu căruia îi cântăm:***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Auzind de braţul tău apărător şi de mâna ta plină de daruri, de departe au venit la tine ierarhi izgoniţi din scaunele lor, şi de la tine au cerut ajutor. Iar tu, Sfinte Brâncovene, i-ai adăpostit să slujească în bisericile şi în mănăstirile noastre româneşti şi le-ai oferit ajutoare ca să scape de chinuri nedrepte, pentru care auzi de la noi unele ca acestea:

Bucură-te, apărător al poruncilor dumnezeieşti;
Bucură-te, că te-ai îndurat de suferinţele ierarhilor asupriţi;
Bucură-te, că rugăciunile celor veniţi la noi erau bine plăcute lui Dumnezeu;
Bucură-te, că nu te-ai trufit cu milostivirea ta;
Bucură-te, că te-ai arătat apărător al Sfintei Ortodoxii;
Bucură-te, că mănăstirile şi locurile sfinte din Răsărit au primit cu bucurie darurile tale;
Bucură-te, că cei miluiţi slăveau pe Dumnezeu pentru binefacerile tale;
Bucură-te, că ocrotirea inimii tale a potolit durerile celor în necazuri;
Bucură-te, că ai ajutat Biserica din Constantinopol mult încercată de apăsarea străină;
Bucură-te, că ai miluit cu dragoste pe toţi cei credincioşi;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 6-lea

Văzând poporul tău că Bunul Dumnezeu te-a dăruit cu inimă curată şi plină de milostenie, te-a urmat să potoleşti foamea celor străini şi răpitori şi să împarţi cele folositoare celor ce erau nedreptăţiţi, pentru care lăudăm pe cel minunat întru Sfinţi: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

În timp ce urcai spre desăvârşire, prădătorii ţărilor creştine aşteptau să se năpustească asupra ta, căci auziseră că reverşi daruri către toţi. Dar tu, Sfinte Brâncovene martire, urmând pilda Sfântului ierarh Nicolae, care cu aurul său a salvat cele trei fecioare sărace de la vânzarea lor spre pierzanie, ai venit întru izbăvirea de rău, pentru care auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, că ai chivernisit averi prin care să-i îmblânzeşti pe răpitorii străini;
Bucură-te, că ai ştiut să foloseşti viaţa de pe pământ pentru cea din ceruri;
Bucură-te, că ai dat poporului românesc Sfânta Scriptură în limba sa;
Bucură-te, că ai adus îndestulare şi pace supuşilor tăi;
Bucură-te, că ai împărţit toate cu dreptate şi milostenie;
Bucură-te, că ai tămăduit cu aurul tău suferinţele Bisericilor de departe;
Bucură-te, că virtuţile tale creştineşti au fost mai scumpe decât bogăţiile lumii acesteia;
Bucură-te, lumină a faptelor duhovniceşti;
Bucură-te, că proprii tăi fii nu au dorit aurul, ci curăţia şi sfinţenia;
Bucură-te, că darurile tale îmbelşugate au tămăduit multe dureri sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 7-lea
Urmând cuvintele Evangheliei şi îndemnând pe fiii şi pe fiicele tale să ridice necontenit, cu adânca evlavie, rugăciuni în sfintele biserici şi mănăstiri zidite şi împodobite cu frumuseţe cerească de familia ta, rugându-te să duci la tronul Celui Prea Înalt cântarea noastră: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Chemat la tron, prin voia lui Dumnezeu ca să veghezi libertatea Ortodoxiei, ai purtat şi ai transmis fiului tău, apoi şi nepotului tău, numele de Constantin care să ducă prin vremi puterea braţului întărit de Duhul Sfânt întru apărarea turmei Celui Prea Înalt, pentru care auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, că familia ta a păzit poruncile creştineşti;
Bucură-te, că ai ţinut aprinsă în sufletul tău candela credinţei, nădejdii şi dragostei;
Bucură-te, că ai lăsat tuturor românilor cărţi cu învăţătura cea dreaptă;
Bucură-te, că fii şi fiicele tale au pus Evanghelia mai presus de cele lumeşti;
Bucură-te, că seminţia ta a înfruntat încercările diavolului;
Bucură-te, că ţi-ai pregătit fiii pentru viaţa cerească;
Bucură-te, că de ocrotitorii tăi cereşti, diavolii s-au spăimântat;
Bucură-te, chip luminat de bunătate şi adevăr;
Bucură-te, că Dumnezeu a sălăşluit în inima ta şi în familia ta dreptcredincioasă;
Bucură-te, că imperiul prădalnic se uimea de statornicia credinţei tale în Hristos;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 8-lea
Sfinte Constantine Brâncovene, martir al lui Hristos, lumea creştină şi căpetenii ale păgânilor asupritori au văzut credinţa ta şi puterea lui Dumnezeu. Te rugăm, ajutăne pe noi să fim moştenitori ai Împărăţiei lui Dumnezeu căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Ca înţeleptul Solomon, ai împodobit lăcaşurile Domnului zidite de tine şi ai înzestrat bisericile şi mănăstirile înălţate de înaintaşii tăi, ca să sporeşti ruga celor ce te urmau şi care se învredniceau de darul ostenelilor tale pentru care slăvim faptele tale zicând:
Bucură-te, că prin dragoste şi credinţă pe mulţi ai miluit;
Bucură-te, că prin daniile tale ai întărit pe fraţi în dreapta credinţă;
Bucură-te, că ai înălţat altare creştine în imperiul prădalnicilor păgâni;
Bucură-te, că ai făcut pământul românesc leagăn al celor lipsiţi;
Bucură-te, că în inima ta sălăşluia puterea Sfântului Duh;

Bucură-te, că, precum razele soarelui se răspândesc pe pământ, aşa milostivirea ta s-a răspândit în lume;
Bucură-te, că ai oprit defăimarea Ortodoxiei;
Bucură-te, că i-ai slăbit pe vrăjmaşii credinţei noastre;
Bucură-te, mare vistier al nădejdilor şi izbăvirii;
Bucură-te, că în inima ta au încăput toţi cei urgisiţi;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 9-lea

Nu vom înceta să lăudăm facerile de bine şi credinţa ta cea nestrămutată, căci din cauza lor ura diavolească s-a năpustit să te răpească împreună cu familia ta din turma lui Hristos. Dar, sfinte martire, nu te-ai lăsat vândut celor ce-ţi cereau sufletul, ci ai rămas credincios lui Dumnezeu căruia îi aducem cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Precum poporul ales a fost dus în robie, aşa şi familia ta a fost răpită din locurile sale în Vinerea sfintelor Patimi. Când supuşii tăi aprindeau, în noaptea Învierii, lumânările de la lumina lui Hristos, familia ta trecea Dunărea prin întuneric ca să fie afundată în vremelnice suferinţe. Tu însă te rugai lui Dumnezeu, pentru care îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că iertare cerească ai cerut pentru toţi;
Bucură-te, că ţi-ai păstrat curăţia inimii;
Bucură-te, că în suferinţa nedreaptă nu ai hulit pe vrăjmaşi;
Bucură-te, că toata românimea şi ocrotiţii tăi cei de departe se rugau cu lacrimi pentru tine;
Bucură-te, că mulţi creştini din Imperiul Otoman te iubeau şi te cinsteau;
Bucură-te, că ţi-ai pregătit calea sfinţeniei;
Bucură-te, că ai jertfit pentru Hristos domnia pământească;
Bucură-te, că mulţimea suferinţelor ţi-a deschis calea spre ceruri;
Bucură-te, că ţi-ai încurajat familia să sufere pentru Hristos;
Bucură-te, că te-ai ostenit pentru neamul tău şi Biserica lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 10-lea

Cinstim chinurile voastre şi lacrimile de durere, căci ele nu v-au slăbit virtuţile creştineşti; ci le-au întărit, aşteptând în rugăciune jertfa bine plăcută lui Dumnezeu, căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ajuns în capitala chinuitorilor tăi, Sfinte Constantine, te-au pus în cătuşe de fier, cu lanţuri grele la picioare legate de zidul închisorii; te-au ars cu fier înroşit pe trup, ţi-au crestat pielea capului şi te-au aruncat în adâncimea întunecoasă a groaznicei închisori, în „groapa sângelui"; acolo te-au chinuit ca să-ţi slăbească dragostea pentru Hristos, dar tu ai rămas credincios lui Dumnezeu. Pentru care auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, că întunericul din „groapa sângelui" ţi-a luminat calea spre ceruri;
Bucură-te, că chinurile tale au spălat păcatele seminţiei tale;
Bucură-te, că ai rămas credincios Domnului Hristos;
Bucură-te, că şi fiii tăi te-au însoţit în chinuri şi dureri;
Bucură-te, că martiriul vostru a ruşinat pe fiii satanei;
Bucură-te, că în inimile voastre florile credinţei, nădejdii şi dragostei nu s-au ofilit;
Bucură-te, că mucenicia voastră a zdruncinat tăria păgânătăţii;
Bucură-te, că noi vă cinstim şi ne rugăm vouă;
Bucură-te, că lacrimile voastre de durere au fost primite în cer;
Bucură-te, că împreună aţi rămas în turma lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 11-lea
Când ai văzut pe călăii, grabnici la uciderea creştinilor ortodocşi, că te răpeau şi pe tine şi pe familia ta, ai slăvit pe Dumnezeu ca dreptul Iov, zicând: ***„Doamne, fie voia Ta".*** Iar noi, văzând statornicia ta de a rămâne pe veci cu credinţa neîntinată în Dumnezeul cel Ceresc, ne rugăm Lui şi-L slăvim cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
La locul de martiriu, aşezat în genunchi, plin de răni, în cămaşa ta însângerată, având în faţa ta pe cei patru fii, şi pe sfetnicul Ianache, ţi-ai făcut rugăciunea, pentru ca jertfa ta să fie bine primită la Dumnezeu şi ţi-ai îndemnat copiii să primească pătimirea pentru credinţa strămoşească. Pentru aceasta, cu smerenie în faţa icoanei tale şi a celor martirizaţi cu tine, te lăudăm cu aceste cuvinte:
Bucură-te, că Domnul te-a uns să stăpâneşti cu credinţă şi dreptate;
Bucură-te, că Domnul te-a chemat, ca pe Sfântul Gheorghe, să aperi Ortodoxia de vrăjmaşi;
Bucură-te, că prin cărţile tale de slujbe şi învăţări, ai răspândit credinţa ortodoxă, precum florile parfumul lor;
Bucură-te, că te-ai născut în ceruri prin botezul sângelui, în ziua prăznuirii Adormirii Maicii Domnului;
Bucură-te, că atunci când se săvârşea în bisericile din Ţara Românească această prăznuire, ai trecut ca martir în ceata sfinţilor;

Bucură-te, că puterea Sfântului Duh a întărit sufletul cinstitei tale soţii, Maria, ca să privească, cu durere martirizarea ta şi a fiilor tăi;
Bucură-te, că jertfa ta a întărit Ortodoxia românească;
Bucură-te, că toată creştinătatea ortodoxă cinsteşte jertfa ta;
Bucură-te, că prin mutarea ta în ceata sfinţilor, ai întărit credinţa strămoşească în Hristos;
Bucură-te, că nu vom înceta a ne ruga ţie şi fiilor tăi martiri;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 12-lea
Plini de trufie că au pus capul tău şi al fiilor tăi în stâlpii de la poarta Cetăţii, spre înfricoşare, chinuitorii şi-au atras mânia lui Dumnezeu, iar tu Sfinte noule mucenice Brâncovene te-ai mutat în ceruri la Bunul Dumnezeu căruia îi înălţăm cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Precum s-a bucurat Irodiada la vederea capului Sfântului Ioan Botezătorul, aşa s-au bucurat atunci păgânii văzând capul tău căzut peste capetele fiilor tăi; şi precum ucenicii au luat trupul lui Ioan şi l-au îngropat cu mare cinste, aşa cei miluiţi de tine au pescuit trupurile voastre din apele Bosforului şi le-au aşezat cu cinste în Mănăstirea Halki, cea împodobită de tine, iar noi îţi aducem cântări ca acestea:
Bucură-te, că în ceruri ţi-ai gătit loc de odihnă;
Bucură-te, că împreună cu ceilalţi sfinţi români ai apărat Biserica, dreapta credinţă şi poporul românesc, care v-a odrăslit;
Bucură-te, că Biserica neamului a „rânduit cinstirea" voastră în rândul Sfinţilor;
Bucură-te, că evlavioşii creştini în rugăciuni vă cinstesc pe voi;
Bucură-te, că pilda vieţii tale ne ajută să sporim în nădejdea Vieţii veşnice;
Bucură-te, că rugându-ne milostivului Dumnezeu, vă cinstim ca pe marii Sfinţi ai Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, că Biserica neamului nostru vă cinsteşte, cu bucurie ca martiri ai lui Hristos;
Bucură-te, că jertfa ta şi a fiilor tăi ne întăreşte credinţa şi nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul al 13-lea *(de trei ori)*
Plecând la ceruri în timpul Sfintei Liturghii, în zi de Duminică, la praznicul Adormirii Maicii Domnului, tot poporul dreptcredincios ne rugăm ţie ca împreună cu fiii tăi şi cu Sfântul Ianache martirizaţi, să mijloceşti la Bunul Dumnezeu pentru noi care îi cântăm: ***Aliluia!***

Apoi, se zic iarăşi:

Icosul 1
Văzând Dumnezeu osârdia credinţei tale, S-a bucurat şi te-a chemat în fruntea neamului tău bine credincios şi te-a uns ca să-l cârmuieşti în pace, cu dragostea ta cea jertfelnică, ca să se poată închina liniştit în bisericile şi mânăstirile cele zidite de tine şi de înaintaşii tăi, pentru care auzi de la noi cântările acestea:
Bucură-te, pildă de vrednicie şi înţelepciune;
Bucură-te, cel pururea râvnitor spre facerea de bine;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a uns să cârmuieşti neamul românesc;
Bucură-te, că ai ferit ţara de distrugeri;
Bucură-te, că te-ai nevoit să-ţi aperi supuşii de uneltiri diavoleşti;
Bucură-te, că Domnul ţi-a pus ţie coroana ca să conduci cu gând curat;
Bucură-te, că toate le-ai izbândit cu semnul crucii;
Bucură-te, că fiii tăi cu evlavie credinţa ţi-au urmat;
Bucură-te, că primejdii de tot felul nu te-au depărtat de la Dumnezeu;
Bucură-te, podoabă a creştinătăţii ortodoxe;
Bucură-te, Sfinte voievod Constantine, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!

Condacul 1
Vrednic trăitor şi apărător al dreptei credinţe, floare aleasă a Ortodoxiei noastre, chemat ca Sfântul Constantin cel mare să stăpâneşti în pace şi în credinţă dreaptă peste neamul tău, ai înzestrat întreaga Ortodoxie cu binefacerile puse în mâinile tale de Bunul Dumnezeu; iar noi te lăudăm şi îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte voievod Constantin Brâncoveanu, că pentru Hristos te-ai jertfit cu fiii tăi!***

După aceea, zicem această rugăciune:

Rugăciune

Sfinte mucenice Brâncovene Constantine, Dumnezeu te-a uns ca să călăuzeşti destinele neamului tău printre stâncile prăpăstioase ale vremii. Domnul te-a chemat să sporeşti slava Bisericii Ortodoxe, de la noi şi de pretutindeni, cu darurile pe care numai puterea Celui de sus le-a pus întru a ta chivernisire.

Tu te-ai rugat Bunului Dumnezeu pentru statornicirea în dreapta credinţă, dimpreună cu fiii tăi: Constantin, Ştefan, Radu şi Matei şi cu sfetnicul tău Ianache. Tu ai primit cununa sfântă a muceniciei, cu fiii tăi. Ne rugăm ţie în faţa icoanei tale şi cerem să duci la Părintele Ceresc rugăciunile noastre smerite, ca să ne izbăvească de durerile cele amare abătute de atâtea ori asupra noastră, să ne ocrotească de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi. Să dăruiască sănătate tuturor fiilor neamului românesc, pace lumii, linişte în sufletele şi casele noastre; să ne ţină în dreapta credinţă a Bisericii noastre cea una, sfântă, sobornicească şi apostolească.

Amin!

Pr. Dorin Octavian Picioruș - Predică la Sfinții mucenici Brâncoveni

Iubiții mei, Doamna Maria Brâncoveanu, soția Sfântului mucenic Constantin Brâncoveanu, a adus Sfintele moaște ale soțului ei în Biserica Sfântul Gheorghe nou din București, în 1720 și le-a îngropat acolo. Și din inscripția de pe candela pe care a pus-o deasupra mormântului, aflăm că ele au fost îngropate la București pe 12 iulie 1720.

În fotografia supra este fostul amplasament al mormântului Sfântului Constantin, după ce Sfintele sale moaște au fost puse în raclă și locul a fost reamenajat.

În 2013 a fost pictată această Sfântă icoană a Sfinților mucenici Brâncoveni…de pe care putem citi, în mod lizibil, numele Sfinților Brâncoveni pomeniți astăzi: Sfântul Constantin voievod, Sfântul Constantin, Sfântul Ștefan, Sfântul Radu, Sfântul Matei (cei 4 copii ai Sfântului Constantin Brâncoveanu) și Sfântul Ianache Sfetnicul. Adică 6 Sfinți mucenici.

Însă la București, în Biserica pomenită mai sus, noi găsim doar Sfintele moaște ale Sfântului Constantin Brâncoveanu, racla cu Sfintele sale moaște fiind aceasta:

Iar Sfintele moaște ale Sfântului Constantin Brâncoveanu, înainte de a fi introduse în raclă, arătau așa:

Adică niște oase pline de putere dumnezeiască, pentru că slava lui Dumnezeu a fost și este în ele. Pentru că slava lui Dumnezeu a fost în Sfântul Constantin pe când el trăia, dar a rămas în Sfintele sale moaște și după martirizarea lui.

Și vă vorbeam într-o predică anterioară despre experiența mistică pe care am trăit-o, când m-am rugat, recent, la Sfintele sale moaște. Și sunt convins că astfel de trăiri duhovnicești au mulți oameni care vin și se roagă Sfântului Constantin și sărută cu evlavie Sfintele sale moaște.

Pentru că el e viu la Dumnezeu, el se roagă pentru noi iar simțirile sfinte pe care le trăim în apropierea sa sunt daruri ale iubirii sale față de noi.

Căci nu numai noi facem efortul de a veni și de a i ne închina lui…ci și el vine, cu repeziciune dumnezeiască, în ajutorul nostru. Pentru că se roagă pentru noi PreaSfintei Treimi. Se roagă pentru Biserica lui Dumnezeu, pentru țara noastră, pentru întreaga lume, pentru mântuirea tuturor.

Pentru că Sfinții lui Dumnezeu doresc tot la fel de mult mântuirea lumii ca și Dumnezeul nostru. Căci în ei este slava lui Dumnezeu care îi învață pe Sfinți să compătimească cu lumea. Să se roage neîncetat pentru lume. Să vrea mântuirea și sfințirea oamenilor.

Sfinții mucenici Brâncoveni au fost închiși la Istanbul în martie 1714. În cetatea Edikule, care arată astăzi așa. Era Săptămâna Patimilor. Li s-a cerut să se convertească la islam și ei au refuzat. Au fost chinuiți îndelung…și martirizarea lor a avut loc pe 15 august 1714, în ziua în care Sfântul Constantin Brâncoveanu a împlinit 60 de ani. Care s-a produs prin tăierea capului.

Primul cap tăiat a fost cel al Sfântului mucenic Ianache Văcărescu Sfetnicul. După care Sfântul Constantin Brâncoveanu a văzut cum îi sunt martirizați cei 4 fii… Și turcii au început cu cel mai mare și au terminat cu cel mai mic: Sfinții mucenici Constantin, Ștefan, Radu și Matei. Și se observă și din icoana lor de deasupra diferența de vârstă.

Ultimul a fost Sfântul mucenic Constantin Brâncoveanu, cel care a fost Domnul Țării Românești între 1688 și 1714. Adică pentru 26 de ani.

După care, capetele Sfinților mucenici „au fost purtate de turci prin Constantinopol, în vârful suliţelor, iar trupurile le-au fost aruncate a doua zi în Bosfor.

Nişte pescari creştini le-au găsit pe mare şi le-au îngropat în mănăstirea grecească din insula Halki”.

Sultanul care i-a martirizat a fost Ahmed al III-lea, iar Sfintele lor moaşte „au fost înmormântate la Mănăstirea „Sfânta Maria“ Camariotissa de pe insula Halki”.

Nu știu unde sunt celelalte Sfinte moaște ale Sfinților Brâncoveni…dar Sfintele moaște ale Sfântului Constantin Brâncoveanu sunt în mijlocul Bucureștiului. Și dacă vrem să ne întâlnim cu el, prin Sfintele sale moaște, o putem face.

Pentru că suntem împreună cu Sfinții noştri prin rugăciune și prin citirea vieților lor. Ei, cei martirizați, fiind vii la Domnul, ne aud și ne văd și ne pot ajuta pe noi în toată ziua și în tot ceasul.

Numai să strigăm spre ei. Numai să strigăm spre ajutorul lor. Numai să îi rugăm pe ei ca să se roage Dumnezeului nostru treimic pentru noi. Pentru noi și pentru întreaga umanitate vie și adormită. Pentru că Sfinții lui Dumnezeu știu cu adevărat să se roage!…

Noi credem că știm să ne rugăm, că știm ce să facem pentru mântuirea noastră…că mergem bine…Însă numai Sfinții lui Dumnezeu ne pot învăța să ne rugăm, să trăim bine, să ne vedem cu adevărat.

Și de aceea ei sunt mereu în viața noastră, ei, Sfinții lui Dumnezeu și Îngerii Lui și, mai ales, prea curata Stăpână, pentru că fără ei nu știm nimic serios, nimic sfânt, nimic curat despre Dumnezeu și viața ortodoxă.

Anul 2014 e anul comemorativ al Sfinților mucenici Brâncoveni pentru că se împlinesc 300 de ani de la martirizarea lor. Iar cărțile care s-au scris și care se vor scrie despre ei și despre oricare alt Sfânt al românilor ni-i va aduce tot mai aproape de noi.

Numai să citim aceste cărți! Numai să vrem să îi cunoaștem pe Sfinți așa după cum ei vor să intre în viața noastră.

Pentru că sfinții vor să intre în viața noastră la modul definitiv. Ei vor să rămână cu noi și noi să fim cu ei pentru veșnicie. Pentru că Sfinții vor să ne învețe necesitatea absolută a vieții cu Dumnezeu. Vor să ne facă ca ei.

De aceea, când ne rugăm Sfinților lui Dumnezeu să nu cerem de la ei doar lucruri pământești, deși și astea sunt bune și necesare. Și noi avem nevoie de ele din destul. Ci să le cerem Sfinților și să nu ne părăsească nicicând. Să fie mereu cu noi. Și acum și veșnic, pentru că adevărata relație nu e de trei clipe sau de trei ani ci e veșnică.

Așadar, iubiții mei, în zilele acestea de bucurie sfântă ale praznicului prea curatei Stăpâne, praznicul de azi, de pe 16 august, e pentru noi, românii, și o zi în care trebuie să conștientizăm tot mai mult ce contează cu adevărat.

Pentru că, pentru Sfinții mucenici Brâncoveni a contat credința și viața ortodoxă în primul rând. Nu s-au putut închipui fără a fi și a trăi ortodox.

Iar când cel mai mic mucenic de azi, Sfântul Matei, a ezitat…tatăl său, Sfântul Constantin Brâncoveanu, l-a întărit și el a primit să moară pentru Hristos ca și frații săi. Pentru că mucenicia e alegere, pentru că iubirea e alegere. Și cine alege să trăiască și să moară pentru Dumnezeu, acela alege să Îl iubească pe El mai mult decât pe sine și decât întreaga lume.

Să ne lăsăm învățați de Sfinții Lui ce trebuie să facem, ce trebuie să simțim, cum trebuie să gândim, cum trebuie să acționăm în ziua de azi! Să nu mai copiem gesturi și moduri de a vorbi și de a fi ale trecutului ci să fim de un realism necruțător, dar totodată plini de o evlavie și de o teologie suplă și frumoasă. Pentru că putem fi ortodocși și în hainele și în dogoarea vremii de acum.

Putem fi ortodocși dacă ne lăsăm sufletul să simtă ce trebuie făcut azi, acum, în clipa de față.

Pentru că numai astfel putem trăi pentru Dumnezeu și pentru oameni, adică slujind lui Dumnezeu și oamenilor. Pentru ca să îi facem pe oameni să se îndrăgostească de viața cu Dumnezeu, adică de viața sfântă.

Îndrăgostiți-vă de Dumnezeu, iubiții mei! Îndrăgostiți-vă, fără nici cea mai mică reținere, de Maica lui Dumnezeu, de Sfinții Lui, de Îngerii Lui! Îndrăgostiți-vă de oameni! Adică de faptul de a-i cunoaște și de a-i înțelege pe oameni în adâncul lor, în frumosul lor, în binele de care sunt în stare. Ajutați-i să fie ei înșiși! Pentru că a da aripi unui om înseamnă a-l ajuta, prin rugăciunile tale, să zboare. Și omul care e ajutat să zboare…care e lăsat să zboare…va zbura cu un zbor fără seamăn spre Dumnezeu, pentru că e plin de iubirea pe care El o revarsă în noi.

Mai pe scurt: lăsați-L pe Dumnezeu să Își iubească creația Sa! Lăsați-L să ne învețe ce trebuie să facem! Și să Îi urmăm Lui, pentru că El ne duce la Sine! Amin.

Sfinţilor martiri, rugaţi-vă Bunului Dumnezeu pentru neamul românesc, să nu piară şi să nu-şi piardă credinţa cea adevărată!